Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26339
Copyright: Admont, Benediktinerstift

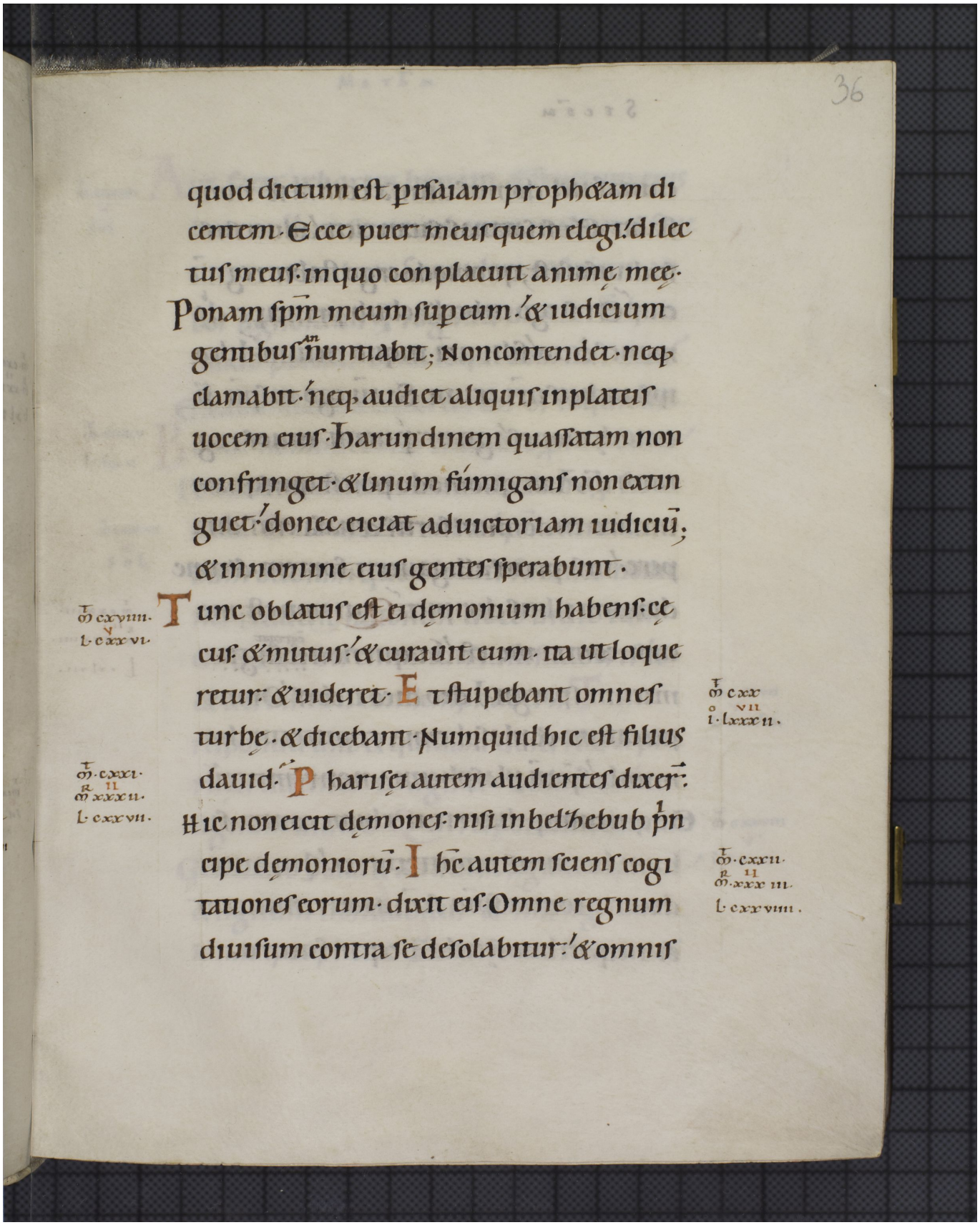

quod dictum est p̄ſaiam prophā di
centem. Ecce puer meus quem elegi: dilec
tus meus in quo conplacuit anime mee.
Ponam ſpm meum ſup eum: & iudicium
gentibus annuntiabit. Non contendet neq;
clamabit: neq; audiet aliquis in plateis
uocem eius. Harundinem quaſſatam non
confringet. & linum fumigans non extin
guet: donec eiciat ad uictoriam iudiciū:
& in nomine eius gentes ſperabunt.

T. m. cxviii. v. l. cxxvi. Tunc oblatus est ei dem̄onium habens: cē
cus & mutus: & curauit eum. ita ut loque
retur: & uideret. Et ſtupebant omnes
turbe. & dicebant. Numquid hic est filius
dauid. T. m. cxxi. p. ii. m. xxxii. l. cxxvii. Pharisei autem audientes dixer̄:
Hic non eicit dem̄ones: nisi in belzebub p̄n
cipe dem̄oniorū. Ihc autem ſciens cogi
tationes eorum. dixit eis. Omne regnum
diuisum contra se desolabitur: & omnis

T. m. cxx. o. vii. l. lxxxii.

T. m. cxxii. p. ii. m. xxxiii. l. cxxviii.